EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 12.2.2016
C(2016) 755 final

MEDEDELING VAN DE COMMISSIE

van 12.2.2016

RICHTSNOEREN

VOOR DE EU-HOUTVERORDENING

RICHTSNOEREN

VOOR DE EU-HOUTVERORDENING[1]

INLEIDING

Verordening (EU) nr. 995/2010 tot vaststelling van de verplichtingen van marktdeelnemers die hout en houtproducten op de markt[2] brengen (hierna „de EU-houtverordening" genoemd) geeft de Commissie de mogelijkheid om niet-wetgevende maatregelen te treffen die gericht zijn op een eenvormige uitvoering. De tot nu toe goedgekeurde maatregelen zijn:

- een gedelegeerde verordening die de eisen voor de erkenning van toezichthoudende organisaties bepaalt en een procedure voor de toekenning en intrekking van deze erkenning uiteenzet,[3] en
- een uitvoeringsverordening die gedetailleerde regels van het stelsel van zorgvuldigheidseisen en de frequentie en de aard van de uit te voeren controles op de toezichthoudende organisaties door de bevoegde autoriteiten in de lidstaten uiteenzet[4].

Na overleg met belanghebbenden, deskundigen van de lidstaten en leden van het Flegt-Comité (Comité wetshandhaving, bestuur en handel in de bosbouw) is de gemeenschappelijke visie ontstaan dat bepaalde aspecten van de EU-houtverordening verduidelijking behoeven. Er is overeengekomen dat richtsnoeren noodzakelijk zijn om de kwesties die verband houden met de EU-houtverordening en de daaraan gerelateerde niet-wetgevingshandelingen aan te pakken. Deze richtsnoeren zijn besproken en ontwikkeld in samenwerking met het Flegt-Comité.

Deze richtsnoeren is niet wettelijk bindend; het heeft uitsluitend ten doel informatie te verstrekken over bepaalde aspecten van de EU-houtverordening en de twee niet-wetgevingshandelingen van de Commissie. Deze richtsnoeren treden niet in de plaats van, voegen niets toe aan en wijzigen geen van de bepalingen van Verordening (EU) nr. 995/2010, Verordening (EU) nr. 363/2012 van de Commissie of Verordening (EU) nr. 607/2012 van de Commissie, die de toe te passen rechtsgrondslag vormen. Deze richtsnoeren mogen niet op zichzelf worden beschouwd; het moet worden gezien in samenhang met de wetgeving en niet als „autonoom" referentiepunt.

Dit document is echter een nuttige referentie voor iedereen die moet voldoen aan de EU-houtverordening omdat het moeilijk te begrijpen delen van de wetstekst verduidelijkt. Daarnaast kan het de nationale bevoegde autoriteiten en handhavingsinstanties leiden in het proces van uitvoering en handhaving van het wetgevingspakket van de EU-houtverordening.

De onderwerpen die in dit document aan bod komen, zijn besloten tijdens het raadplegingsproces over twee niet-wetgevingshandelingen van de Commissie en na talrijke bilaterale bijeenkomsten met belanghebbenden. Meer onderwerpen kunnen worden toegevoegd nadat er meer ervaring met de toepassing van de EU-houtverordening is verkregen, in welk geval het document dienovereenkomstig wordt aangepast.

---

[1] Niets in deze richtsnoeren vervangt of neemt de plaats in van een rechtstreekse verwijzing naar de beschreven instrumenten en de Commissie aanvaardt geen enkele aansprakelijkheid voor enig verlies of enige schade veroorzaakt door fouten of verklaringen die daarin zijn gedaan.
Alleen het Europese Hof van Justitie is bevoegd tot het nemen van definitieve beslissingen over de interpretatie van de verordening.

[2] PB L 295 van 12.11.2010, blz. 23.

[3] PB L 115 van 27.4.2012, blz. 12.

[4] PB L 177 van 7.7.12, blz. 16.

1. DE DEFINITIE VAN "OP DE MARKT BRENGEN"

Toepasselijke wetgeving: ***EU-houtverordening - Artikel 2 Definities***

Overeenkomstig artikel 2 wordt hout beschouwd als „op de markt gebracht" als het wordt geleverd:

- **op de interne markt** — dit betekent dat het hout fysiek aanwezig moet zijn in de EU en daar zijn gekapt of in de EU zijn ingevoerd en door de douane zijn ingeklaard voor het in het vrije verkeer brengen, aangezien producten pas de status „goederen vam de Europese Unie" verkrijgen wanneer ze het douanegebied van de douane-unie zijn binnengekomen. De invoer van goederen die onderworpen zijn aan bijzondere douaneprocedures (bijvoorbeeld tijdelijke invoer, actieve veredeling, behandeling onder douanetoezicht, douane-entrepots, vrije zones) alsook doorvoer en wederuitvoer worden niet als op de markt brengen beschouwd.
- **voor de eerste maal** — houtproducten die al op de interne markt zijn gebracht, vallen niet onder deze verordening en producten die zijn afgeleid van houtproducten die reeds op de interne markt zijn gebracht evenmin. Het voor de eerste maal ter beschikking stellen van een product heeft betrekking op elk afzonderlijk product dat op de markt wordt gebracht na de toepassingsdatum van de EU-houtverordening (3 maart 2013) en niet op de introductie van een nieuw product of productassortiment. Het begrip „op de markt brengen" heeft betrekking op elk afzonderlijk product, niet op een type product, ongeacht of het is geproduceerd als afzonderlijke eenheid of als reeks.
- **in het kader van een handelsactiviteit** — houtproducten moeten op de markt gebracht worden met het oog op verwerking of distributie naar commerciële of niet-commerciële consumenten of gebruik in het bedrijf van de marktdeelnemer zelf. De verordening stelt geen eisen aan niet-commerciële afnemers.

Alle hierboven genoemde elementen moeten tegelijkertijd aanwezig zijn. Het begrip „op de markt brengen" moet daarom worden begrepen als het door de marktdeelnemer voor de eerste maal op de interne markt ter beschikking stellen van hout of houtproducten, met het oog op distributie of gebruik in het kader van zijn handelsactiviteit. Om marktdeelnemers duidelijk, logisch en consequent te kunnen identificeren, moeten ze worden gedefinieerd op basis van de wijze waarop hun hout op de Europese markt wordt aangeboden, wat varieert afhankelijk van de vraag of het hout binnen of buiten de EU is gekapt.

Waar hout in de EU wordt gekapt of voor de eerste maal in de EU wordt ingevoerd in het kader van een commerciële activiteit, zijn de volgende definities van „marktdeelnemer" van toepassing:

a) voor hout gekapt binnen de EU is de marktdeelnemer de entiteit die het hout distribueert of gebruikt als het eenmaal is gekapt.

b) i) voor hout gekapt buiten de EU is de marktdeelnemer de entiteit die optreedt als de importeur wanneer het hout door de EU-douaneautoriteiten wordt ingeklaard voor vrije verkeer in de EU. In de meeste gevallen kan de importeur worden geïdentificeerd als de genoemde of genummerde „geadresseerde" in vak 8 van het douaneaangiftedocument (het "enig document").

b) ii) voor in de EU ingevoerd hout of ingevoerde houtproducten is de definitie van „marktdeelnemer" onafhankelijk van het eigendom van het product of andere contractuele regelingen.

Alle marktdeelnemers, of zij nu in de EU zijn gevestigd of niet, moeten het verbod op het op de markt brengen van illegaal gekapt hout en de verplichting om de nodige zorgvuldigheid te betrachten, eerbiedigen.

Bijlage 1 bevat praktijkvoorbeelden van het „op de markt brengen".

De EU-houtverordening heeft geen terugwerkende kracht. Dit betekent dat het verbod niet geldt voor hout en houtproducten die op de markt zijn gebracht vóór de inwerkingtreding van de verordening met ingang van 3 maart 2013. De marktdeelnemers moeten tijdens de door de nationale bevoegde autoriteiten uitgevoerde controles echter aantonen dat zij een stelsel van zorgvuldigheidseisen hebben opgezet dat sinds 3 maart 2013 operationeel is. Het is derhalve van belang dat de marktdeelnemers vast kunnen stellen wat ze vóór en na die datum hebben geleverd. De traceerbaarheidsverplichting voor handelaren geldt eveneens vanaf die datum.

2. DEFINITIE VAN „VERWAARLOOSBAAR RISICO"

Toepasselijke wetgeving: ***EU-houtverordening - Artikel 6 – Stelsels van zorgvuldigheidseisen***

De zorgvuldigheidseisen verplichten marktdeelnemers tot het inwinnen van informatie over het hout en de houtproducten die worden verwerkt en over hun leveranciers met het oog op een volledige risicobeoordeling. Artikel 6 specificeert de twee categorieën van informatie die moeten worden beoordeeld:

- Artikel 6, lid 1, onder a) — specifieke informatie die betrekking heeft op het hout of houtproduct zelf: een beschrijving, het land waar het hout is gekapt (en, indien van toepassing, het subnationale gebied waar het hout is gekapt en de kapconcessie), de leverancier en de handelaar, alsmede documenten waaruit blijkt dat het hout of de houtproducten in overeenstemming met de toepasselijke wetgeving zijn;

- artikel 6, lid 1, onder b) — algemene informatie op basis waarvan de productspecifieke informatie over de prevalentie van illegale kap van specifieke boomsoorten, de prevalentie van illegale kap of praktijken in het gebied waar het hout gekapt is en de complexiteit van de toeleveringsketen kan worden beoordeeld.

De algemene informatie stelt marktdeelnemers in staat het risiconiveau te beoordelen en de productspecifieke informatie is noodzakelijk om het risico te bepalen dat verband houdt met het houtproduct zelf. Als uit de algemene informatie mogelijke risico's blijken, moet derhalve extra aandacht worden besteed aan het inwinnen van informatie over het specifieke product. Als het product afkomstig is uit diverse bronnen, is het noodzakelijk om het risico te beoordelen voor elk onderdeel of voor elke soort.

Het risiconiveau kan alleen voor elk geval afzonderlijk worden beoordeeld, aangezien het van een aantal factoren afhankelijk is. Hoewel er geen algemeen aanvaard systeem voor risicobeoordeling bestaat, moet de marktdeelnemer, als vuistregel, de volgende vragen proberen te beantwoorden:

- **Waar is het hout gekapt?**
  Komt illegale houtkap veel voor in het land, het subnationale gebied of de kapconcessie waaruit het hout afkomstig is? Wordt de specifieke boomsoort in kwestie bedreigd door de illegale houtkap? Heeft de Veiligheidsraad van de VN of de Raad van Europa sancties opgelegd voor de invoer of uitvoer van hout?

- **Hoe degelijk is het bestuur?**
  Tekortkomingen in het bestuur kunnen de betrouwbaarheid ondermijnen van documenten die aantonen dat aan de toepasselijke wetgeving wordt voldaan. Er moet derhalve rekening worden gehouden met de mate van corruptie, bedrijfsrisico-indicatoren en andere bestuursindicatoren.

- **Worden alle documenten die aantonen dat wordt voldaan aan de toepasselijke wetgeving overgelegd door de leverancier en kan de echtheid hiervan worden geverifieerd?**
  Als alle desbetreffende documenten direct beschikbaar zijn, is het waarschijnlijker dat de toeleveringsketen van het product deugdelijk is. De marktdeelnemer kan erop vertrouwen dat de documenten echt en betrouwbaar zijn.

- **Zijn er aanwijzingen voor dat een bedrijf binnen de toeleveringsketen betrokken is bij illegale houtkappraktijken?**
  Wanneer hout wordt gekocht van een bedrijf dat betrokken is geweest bij illegale houtkappraktijken, is het risico dat het hout illegaal is gekapt groter.

- **Is de toeleveringsketen complex?**[5]
  Hoe complexer de toeleveringsketen, des te moeilijker het kan zijn om de herkomst van in een product verwerkt hout te achterhalen. Indien het niet mogelijk is bepaalde noodzakelijke informatie over gelijk welk stadium van de toeleveringsketen te achterhalen, neemt het gevaar toe dat illegaal gekapt hout in de toeleveringsketen terechtkomt.

Van een verwaarloosbaar risico is slechts dan sprake wanneer de houtaanvoer, na een volledige beoordeling van zowel de algemene informatie als die over het specifiek product, geen reden tot zorg vormt.

De lijst met risicobeoordelingscriteria is niet uitputtend; de marktdeelnemers kunnen desgewenst aanvullende criteria toevoegen als aan de hand hiervan kan worden vastgesteld hoe waarschijnlijk het is dat het hout in een bepaald product illegaal is gekapt of juist kan worden aangetoond dat het om legaal gekapt hout gaat.

3. VERDUIDELIJKING VAN „COMPLEXITEIT VAN DE TOELEVERINGSKETEN"

Toepasselijke wetgeving: ***EU-houtverordening - Artikel 6 - Stelsels van zorgvuldigheidseisen***

„De complexiteit van de toeleveringsketen" wordt uitdrukkelijk genoemd als een van de risicobeoordelingscriteria in artikel 6 van de EU-houtverordening en is derhalve relevant voor de risicobeoordeling en de risicobeperking in het kader van de naleving van de zorgvuldigheidseisen.

De grondgedachte achter dit criterium is dat het mogelijk moeilijker is te achterhalen waar het hout is gekapt (land waar het hout is gekapt en, indien van toepassing, het subnationale gebied waar het hout is gekapt en de kapconcessie), als de toeleveringsketen complex is. Indien het niet mogelijk is bepaalde noodzakelijke informatie over gelijk welk stadium van de toeleveringsketen te achterhalen, neemt het gevaar toe dat illegaal gekapt hout in de toeleveringsketen terechtkomt. De lengte van de toeleveringsketen moet echter niet worden beschouwd als factor van verhoogd risico. Waar het om gaat is de mogelijkheid het hout van een product terug te traceren naar de plaats waar het hout is gekapt. Het risico neemt toe als de complexiteit van de toeleveringsketen het moeilijk maakt de informatie te achterhalen die vereist is overeenkomstig artikel 6, lid 1, onder a) en b), van de EU-houtverordening. Als de toeleveringsketen niet nader te identificeren stappen omvat, kan hieruit volgen dat het risico niet verwaarloosbaar is.

De complexiteit van de toeleveringsketen groeit naarmate het aantal verwerkers en tussenpersonen tussen de plaats waar het hout is gekapt en de marktdeelnemer toeneemt. De complexiteit groeit ook wanneer voor een bepaald product meerdere soorten hout of houtbronnen worden gebruikt.

Bij het beoordelen van de complexiteit van de toeleveringsketen kunnen marktdeelnemers de volgende

[5] Zie deel 3 voor een verduidelijking van het begrip „complexiteit van de toeleveringsketen".

vragen gebruiken (merk op dat de lijst niet uitputtend is):

- ✓ Waren er meerdere verwerkers en stappen betrokken bij de toeleveringsketen, voordat een bepaald houtproduct op de interne markt werd gebracht?
- ✓ Werden het hout en de houtproducten in meerdere landen verhandeld, voordat ze op de interne markt werden gebracht?
- ✓ Is het hout dat is verwerkt in het op de markt te brengen product afkomstig van meerdere boomsoorten?
- ✓ Is het hout dat is verwerkt in het op de markt te brengen product afkomstig van verschillende bronnen?

4. VERDUIDELIJKING VAN DE EIS VAN DOCUMENTEN WAARUIT BLIJKT DAT HET HOUT VOLDOET AAN DE TOEPASSELIJKE WETGEVING

Toepasselijke wetgeving: ***EU-houtverordening - Artikel 2 en artikel 6 - Stelsels van zorgvuldigheidseisen***

De grondgedachte achter deze verplichting is dat de wetgeving van het land is waar het hout werd gekapt de basis vormt voor het definiëren van wat onder illegaal gekapt hout wordt verstaan.

In het laatste streepje van artikel 6, lid 1, onder a), van de EU-houtverordening wordt bepaald dat als onderdeel van de zorgvuldigheidseisen documenten of andere informatie moeten worden verzameld waaruit blijkt dat de toepasselijke wetgeving is nageleefd. Het is belangrijk op te merken dat de documentatie ten behoeve van de risicobeoordeling verzameld moet worden en dat dit niet gezien moet worden als een onafhankelijke eis. Om aan de zorgvuldigheidseisen van de EU-houtverordening te voldoen, moeten de marktdeelnemers in staat zijn de inhoud en betrouwbaarheid van de documenten die ze verzamelen te evalueren en aan te tonen dat ze het verband tussen de verschillende gegevens in de documenten begrijpen.

In de EU-houtverordening wordt gekozen voor een flexibele benadering waarbij een aantal wetgevingsgebieden worden genoemd zonder te verwijzen naar specifieke wetten, omdat die van land tot land verschillen en kunnen worden gewijzigd. Bij het verzamelen van documenten of andere informatie waaruit blijkt dat de toepasselijke wetgeving is nageleefd, moeten de marktdeelnemers in de eerste plaats weten welke wetgeving van kracht is in het bepaalde land. Ze kunnen daarbij de hulp inroepen van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, die samenwerken met de Europese Commissie. Daarnaast kunnen ze gebruikmaken van de diensten van toezichthoudende organisaties. Wanneer marktdeelnemers geen gebruikmaken van de diensten van een toezichthoudende organisatie, kunnen ze te rade gaan bij organisaties met bijzondere kennis van de bosbouwsector in specifieke landen waar hout en houtproducten worden gekapt.

De verplichting om documenten of andere informatie te vergaren moet ruim worden geïnterpreteerd, aangezien de wet- en regelgeving in de verschillende landen verschilt en het niet in alle landen verplicht is om specifieke documenten te verstrekken. Daarom moet de verplichting worden beschouwd als omvattende: officiële documenten afgegeven door de bevoegde autoriteiten, documenten betreffende contractuele verplichtingen, documenten betreffende bedrijfsbeleid, gedragscodes, certificaten afgegeven in het kader van door derden gecontroleerde regelingen, enz. Documenten en informatie kunnen worden verstrekt op papier of in elektronische vorm.

Deelnemers in de toeleveringsketen moeten redelijke maatregelen treffen om zich ervan te vergewissen dat dergelijke documenten echt zijn, afhankelijk van hun beoordeling van de algemene situatie in het land of de regio waar het hout wordt gekapt.

In de volgende tabel worden uitsluitend ter illustratie enkele concrete voorbeelden gegeven, die

niet als verplicht of uitputtend moeten worden beschouwd:

1. Documentatie over rechten tot houtkap binnen in een wettig officieel publicatieblad bekendgemaakte grenzen	Algemeen beschikbare documenten op papier of in elektronische vorm, bv. documentatie over eigendom/grondgebruiksrechten/contract of concessieovereenkomsten
2. Betalingen voor houtkaprechten en hout, inclusief heffingen in verband met houtkap	Algemeen beschikbare documenten op papier of in elektronische vorm, bv. contracten, bankbiljetten, BTW-documentatie, officiële ontvangstbewijzen, enz.
3. Houtkap, met inbegrip van milieu- en boswetgeving, daarin opgenomen bosbeheer en het behoud van biologische diversiteit indien rechtstreeks verband houdend met de houtkap.	Officiële controleverslagen; certificaten van milieukeuring; goedgekeurde kapplannen; verslagen over de sluiting van kappercelen; gedragscodes; openbaar beschikbare informatie waaruit streng wettelijk toezicht en tracerings- en controleprocedures voor hout blijkt; officiële documenten afgegeven door de bevoegde autoriteiten in een land waar het hout is gekapt; enz.
4. Aantasting, als gevolg van houtkap, van wettelijke rechten van derden op (vrucht)gebruik	Milieueffectstudies; beheersplannen; milieuauditrapporten; overeenkomsten betreffende maatschappelijke verantwoordelijkheid; specifieke verslagen betreffende claims en conflicten over vruchtgebruik en rechten.
5. Handel en douane, voor zover van toepassing op de bosbouwsector	Algemeen beschikbare documenten op papier of in elektronische vorm, bv. contracten, bankbiljetten, promessen, invoervergunningen, uitvoervergunningen, officiële certificaten van uitvoerrechten, exportverbodlijsten, toekenningen van uitvoerquota, enz.

De verzamelde documentatie moet worden beoordeeld als een geheel, met traceerbaarheid door de gehele toeleveringsketen heen. Alle informatie moet verifieerbaar zijn. De marktdeelnemer moet bijvoorbeeld in elk geval controleren:

- of de verschillende documenten op elkaar en andere beschikbare informatie aansluiten,
- wat ieder document precies bewijst,
- op welk systeem (bv. controle door de autoriteiten, onafhankelijke controle, enz.) het document is gebaseerd,
- hoe betrouwbaar en geldig elk document is, wat betekent de waarschijnlijkheid dat het is vervalst of onrechtmatig is afgegeven.

Bovendien moet de marktdeelnemer ook rekening houden met het risico van corruptie, met name met betrekking tot de bosbouwsector. In gevallen waarin het risico van corruptie niet te verwaarlozen is, kunnen ook officiële documenten afgegeven door de autoriteiten als niet betrouwbaar worden beschouwd. Diverse bronnen verschaffen algemeen beschikbare informatie over het niveau van corruptie in een land of subnationale regio. De meest gebruikte bron is de corruptieperceptie-index (CPI) van Transparency

International, maar andere vergelijkbare indices of relevante informatie kunnen ook worden gebruikt.

Een lage CPI-score toont aan dat verder onderzoek nodig kan zijn, wat betekent dat speciale zorg nodig is bij het controleren van de documenten omdat er redenen kunnen zijn om aan geloofwaardigheid ervan te twijfelen. De marktdeelnemer moet zich ervan bewust zijn dat de CPI-score van een land een gemiddelde indicatie van de perceptie van corruptie van het publiek is, en als zodanig mogelijk niet direct de specifieke situatie in de bosbouwsector weergeeft. Het is ook mogelijk dat het risico van corruptie varieert tussen de subnationale regio's binnen een land.

Hoe hoger het risico van corruptie in een specifiek geval, hoe noodzakelijker het is om aanvullend bewijs te verkrijgen om het risico van illegale invoer van hout in de EU-markt te beperken. Voorbeelden van dergelijk aanvullend bewijs zijn onder andere door derden gecontroleerde regelingen (zie hoofdstuk 6 van dit document), onafhankelijke of zelfuitgevoerde audits en technologieën voor het volgen van hout (bv. met genetische merkers of stabiele isotopen).

5A. VERDUIDELIJKING VAN DE PRODUCTOMSCHRIJVING — VERPAKKINGSMIDDELEN

Toepasselijke wetgeving: ***EU-houtverordening - Artikel 2 en bijlage bij de EU-houtverordening***

In de bijlage worden de „hout en houtproducten, zoals vastgesteld in de in bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad vastgestelde gecombineerde nomenclatuur[6] waarvoor het bepaalde in deze verordening geldt" beschreven.

Onder GS-code 4819 vallen de volgende producten: *„dozen, zakken, hoezen en andere verpakkingsmiddelen van papier, van karton, van cellulosewatten of van vliezen van cellulosevezels; kartonnagewerk voor kantoorgebruik, voor winkelgebruik en voor dergelijk gebruik".*

- **Indien een van de hierboven genoemde artikelen op de markt wordt gebracht als een zelfstandig product** en niet wordt gebruikt als verpakkingsmiddel voor een ander product, valt het ***wel degelijk*** **onder de verordening en moeten derhalve de zorgvuldigheidseisen in acht worden genomen.**
- **Indien verpakkingsmiddelen die zijn ingedeeld onder GS-code 4415 of 4819 worden gebruikt om een ander product te „ondersteunen, beschermen of dragen", vallen deze *niet* onder de verordening.**

Dit betekent dat de bovenstaande beperking van GS-code 4415 in de bijlage bij de EU-houtverordening ook geldt voor GS-code 4819.

Binnen deze categorieën wordt verder onderscheid gemaakt tussen verpakkingsmiddelen die een product zijn „wezenlijk karakter" verlenen en verpakkingsmiddelen die gevormd of ingericht zijn voor een bepaald product, maar geen integraal deel uitmaken van het product zelf. Algemene regel 5 voor het interpreteren van de gecombineerde nomenclatuur[7] verduidelijkt deze verschillen, en voorbeelden hiervan worden hieronder weergegeven. Dit aanvullende onderscheid is vermoedelijk alleen relevant voor een klein gedeelte van de goederen die onder de verordening vallen.

Samengevat, valt het volgende onder de verordening:

- verpakkingsmiddelen met GS-codes 4415 of 4819 die als zelfstandige producten op de markt zijn gebracht;
- containers met GS-codes 4415 of 4819 die een product zijn wezenlijke karakter geven: bv. decoratieve geschenkdozen.

[6] http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/customs_duties/tariff_aspects/combined_nomenclature/index_en.htm.
[7] http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=OJ:C:2015:076:FULL&from=EN.

De volgende zijn uitgesloten van het toepassingsgebied van de verordening:

- ✓ verpakkingsmiddelen die worden gepresenteerd met zich erin bevindende goederen en die uitsluitend worden gebruikt om een ander (al dan niet op hout gebaseerd) product te ondersteunen, te beschermen of te dragen.

5 B. VERDUIDELIJKING VAN DE PRODUCTOMSCHRIJVING — AFVALPRODUCTEN EN TERUGGEWONNEN PRODUCTEN

Toepasselijke wetgeving: ***EU-houtverordening - Overweging 11 en artikel 2 en Richtlijn 2008/98/EC - Artikel 3, lid 1***

Deze vrijstelling is van toepassing op:

- ✓ houtproducten van een type dat onder de bijlage valt, die worden geproduceerd op basis van materiaal dat zijn levenscyclus heeft voltooid en dat anders als afval zou worden verwijderd (bijvoorbeeld sloophout uit gebouwen of producten van afvalhout).

Deze vrijstelling **is niet van toepassing** op:

- ✓ nevenproducten van een productieproces waarbij materiaal wordt gebruikt dat zijn levenscyclus nog *niet* heeft voltooid en anders als afval zou worden verwijderd.

Scenario's

Vallen houtspaanders en zaagmeel die worden geproduceerd als nevenproduct van houtzagerijen onder de verordening?
Ja. Houtspaanders of andere houtproducten die zijn geproduceerd op basis van eerder op de interne markt gebracht materiaal hoeven echter niet te voldoen aan de voorschriften van de verordening inzake het „op de markt brengen" (artikel 2, onder b, laatste zin, van de EU-houtverordening).

Vallen meubels die zijn gemaakt van sloophout uit woningen onder de verordening?
Nee, het materiaal in deze producten heeft zijn levenscyclus voltooid en zou anders als afval zijn verwijderd.

6. DE ROL VAN REGELINGEN VAN CONTROLE DOOR DERDEN IN RISICOBEOORDELING EN -BEPERKING[8]

Toepasselijke wetgeving: ***EU-houtverordening - Overweging 19 en artikel 6 – Stelsels van zorgvuldigheidseisen en Uitvoeringsverordening (EU) nr. 607/2012 van de Commissie - Artikel 4 – Risicobeoordeling en -beperking***

A. Achtergrondinformatie

Vrijwillige certificeringsstelsels voor bossen en regelingen ter verificatie van de wettigheid van hout worden vaak toegepast om te voldoen aan specifieke eisen die klanten aan houtproducten stellen. Doorgaans zijn deze gebaseerd op een norm die de beheerpraktijken voorschrijft die in een bosbeheerseenheid moeten worden toegepast en die bestaat uit: algemene beginselen, criteria en indicatoren; eisen met betrekking tot de controle op de naleving van de norm en de toekenning van certificaten; en afzonderlijke „bewakingsketencertificering" die zekerheid verschaft in de hele toeleveringsketen dat een product alleen hout of een aangegeven percentage hout uit gecertificeerde bossen bevat.

[8] Hierbij zij opgemerkt dat aan de certificering niet dezelfde status is verleend als aan Flegt- en Cites-vergunningen (zie deel 10 in het onderstaande).

Wanneer de organisatie die een beoordeling uitvoert en een certificaat toekent een ander is dan de beheerder van het bos, de producent, de handelaar of de klant die om certificering verzoekt, wordt dit certificering door een derde partij genoemd. De derde partijen die aan certificeringsregelingen deelnemen, moeten doorgaans kunnen bewijzen dat ze over de juiste kwalificaties beschikken om beoordelingen uit te voeren. Hiertoe wordt gebruikgemaakt van een accreditatieprocedure waarbij normen worden vastgesteld voor de vaardigheden van de controleurs en de regelingen waaraan de certificeringsorganisaties zich moeten houden. De Internationale Organisatie voor Normalisatie (ISO) heeft normen gepubliceerd voor de eisen waaraan certificeringsinstanties en beoordelingspraktijken moeten voldoen. Hoewel organisaties die geaccrediteerde certificeringsdiensten aanbieden, vaak door hen zelf ontwikkelde systemen van controle van de wettigheid van hout verzorgen, is voor deze regelingen zelf in het algemeen geen accreditatie vereist.

Doorgaans omvatten certificeringsnormen voor bosbeheer de vereiste dat de wettelijke regelingen inzake het beheer van de bosbeheerseenheid worden nageleefd. Een dergelijke vereiste maakt doorgaans geen deel uit van normen voor het beheer van regelingen, zoals die op het gebied van milieubeheer of kwaliteitsbeheer, of er wordt tijdens de beoordeling niet streng de hand aan gehouden.

B. Richtsnoeren

Bij het beantwoorden van de vraag of er gebruikgemaakt moet worden van een certificeringsregeling of wettigheidscontrole om zekerheid te verschaffen over de legale kap van een product, moet de marktdeelnemer bepalen of de regeling gebaseerd is op een norm die alle toepasselijke wetgeving omvat. Hiervoor is enige kennis vereist van de regeling die de marktdeelnemer gebruikt en de manier waarop deze wordt toegepast in het land waar het hout is gekapt. Gecertificeerde producten zijn doorgaans voorzien van een etiket met de naam van de certificeringsorganisatie die de criteria voor het certificaat en de eisen voor het controleproces heeft vastgesteld. Dergelijke organisaties kunnen doorgaans informatie verstrekken over het toepassingsgebied van de certificering en de manier waarop deze is toegepast in het land waar het hout is gekapt, met inbegrip van nadere gegevens over de aard en de frequenties van controles in het veld.

De marktdeelnemer moet zich ervan vergewissen dat de derde partij die het certificaat heeft afgegeven, over de juiste kwalificaties beschikt en naar behoren is geregistreerd bij de certificeringsregeling en de relevante accreditatie-instelling. Informatie over hoe regelingen worden gereguleerd, kan gewoonlijk worden ontleend aan de certificeringsregeling.

Volgens sommige regelingen is certificering mogelijk wanneer een aangegeven percentage van het hout in een product aan de volledige certificeringsnorm voldoet. Dit percentage wordt normaliter vermeld op het etiket. In dergelijke gevallen is het belangrijk dat de marktdeelnemer zich ervan vergewist of controles zijn uitgevoerd op het niet-gecertificeerde gedeelte, en of deze controles voldoende bewijs leveren van de naleving van de toepasselijke wetgeving.

Een bewakingsketencertificering kan worden gebruikt om aan te tonen dat er geen onbekend of niet-toegestaan hout in de toeleveringsketen terechtkomt. Hierbij wordt er in de regel op toegezien dat alleen toegestaan hout via „kritieke controlepunten” de toeleveringsketen binnenkomt en dat een product kan worden herleid tot de vorige persoon die het hout in bewaring had (die eveneens een bewakingsketencertificaat moet hebben) in plaats van tot het bos waar het hout is gekapt. Een product met een bewakingsketencertificaat kan een mengeling van gecertificeerd en ander toegestaan materiaal uit uiteenlopende bronnen bevatten. Wanneer een bewakingsketencertificaat als bewijs van wettigheid wordt gebruikt, moet de marktdeelnemer zich ervan vergewissen dat het toegestane materiaal voldoet aan de toepasselijke wetgeving en dat de controles toereikend zijn om ander materiaal uit te sluiten.

Hierbij zij opgemerkt dat een organisatie houder kan zijn van een bewakingsketencertificaat, zolang deze beschikt over systemen om gecertificeerd materiaal en het toegelaten percentage toegestaan materiaal te

scheiden van het niet-toegestane materiaal, zelfs als deze op een bepaald tijdstip geen gecertificeerde producten produceert. Wanneer marktdeelnemers zich verlaten op certificering en bij leveranciers met een bewakingsketencertificaat kopen, moeten ze controleren of de bewakingsketencertificering betrekking heeft op het specifieke product dat ze kopen.

Hieronder een niet-uitputtende lijst van vragen die marktdeelnemers kunnen gebruiken om de geloofwaardigheid van een door een derde partij gecontroleerde regeling te beoordelen.

- ✓ Is voldaan aan alle in artikel 4 van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 607/2012 van de Commissie genoemde voorwaarden?
- ✓ Voldoet het certificaat of de door een derde partij gecontroleerde regeling aan de internationale of Europese normen (bijvoorbeeld de relevante ISO-richtlijnen of ISEAL-codes)?
- ✓ Zijn er met bewijzen gestaafde meldingen dat de door derde partijen gecontroleerde regelingen tekortschieten of gebreken vertonen in de landen van waaruit het hout of de houtproducten worden ingevoerd?
- ✓ Zijn de derde partijen die de in artikel 4, onder b), c) en d), van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 607/2012 van de Commissie genoemde controles en verificaties verrichten, onafhankelijke geaccrediteerde organisaties?

7. REGELMATIGE EVALUATIE VAN HET STELSEL VAN ZORGVULDIGHEIDSEISEN

Toepasselijke wetgeving: ***EU-houtverordening – Artikel 4 – Verplichtingen van marktdeelnemers***

Een „stelsel van zorgvuldigheidseisen” kan worden omschreven als een goed gedocumenteerde en geteste stapsgewijze methode die ook controlemechanismen omvat en die beoogt consistente en wenselijke resultaten te produceren binnen een bedrijfsproces. Het is van belang dat een marktdeelnemer die zijn eigen stelsel van zorgvuldigheidseisen gebruikt, dit stelsel op gezette tijden evalueert om te controleren of de verantwoordelijken de op hen toepasselijke procedures volgen en of het gewenste resultaat wordt bereikt. Goede praktijken veronderstellen een jaarlijkse evaluatie.

De evaluatie kan worden uitgevoerd door iemand binnen de organisatie (die bij voorkeur onafhankelijk is van degenen die de procedures uitvoeren) of door een externe instantie. Ze heeft tot doel tekortkomingen en gebreken op te sporen; de leiding van de organisatie moet termijnen vaststellen voor het corrigeren ervan.

In het geval van een stelsel van zorgvuldigheidseisen voor hout moet de evaluatie bijvoorbeeld controleren of er gedocumenteerde procedures zijn:

- voor het verzamelen en vastleggen van belangrijke informatie over leveringen van houtproducten die op de markt worden gebracht;
- voor het beoordelen van het risico van een onderdeel van het product dat illegaal gekapt hout bevat;
- die voorgestelde te nemen maatregelen beschrijven op basis van de omvang van het risico.

Daarnaast moet bij de beoordeling worden gecontroleerd of degenen die verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van de afzonderlijke procedurestappen deze begrijpen en uitvoeren, en of er voldoende controles plaatsvinden om te waarborgen dat de procedures in de praktijk doeltreffend zijn (doordat zij het bijvoorbeeld mogelijk maken riskante partijen op te sporen en uit te sluiten).

8. SAMENGESTELDE PRODUCTEN

Toepasselijke wetgeving: ***EU-houtverordening – Artikel 6, lid 1***

Bij het vervullen van zijn verplichtingen ten aanzien van „toegang tot informatie” voor samengestelde producten of producten met een samengesteld bestanddeel op basis van hout, moet de marktdeelnemer

informatie inwinnen over al het niet-gerecycleerde materiaal in de mix, waaronder de soort, de locatie waar elk bestanddeel is gewonnen en de wettigheid van de herkomst van deze bestanddelen.

Het is vaak moeilijk om de precieze herkomst van alle bestanddelen van samengestelde houtproducten te achterhalen. Dat geldt met name ook voor gereconstitueerde producten als papier, houtvezelplaat en spaanplaat. Als de gebruikte houtsoort varieert, moet de marktdeelnemer een lijst overleggen van alle afzonderlijke houtsoorten die mogelijk zijn gebruikt voor de productie van het houtproduct. De soorten moeten worden gespecificeerd volgens internationaal geaccepteerde houtnomenclaturen (bijvoorbeeld DIN EN 13556 „Nomenclature of timbers used in Europe", Nomenclature Générale des Bois Tropicaux, ATIBT (1979)).

Indien kan worden aangetoond dat een bestanddeel van een samengesteld product al eerder op de markt is gebracht voordat het in het product werd verwerkt of is gemaakt van materiaal dat zijn levenscyclus heeft voltooid en anders als afval zou zijn verwijderd (zie 5 b), is voor dat bestanddeel geen risicobeoordeling vereist. Als de marktdeelnemer bijvoorbeeld een product produceert en verkoopt dat een mengeling van houtspaanders bevat waarvan een gedeelte afkomstig is van houtproducten die al eerder in de EU op de markt zijn gebracht en een gedeelte afkomstig is van niet-gerecycleerd hout dat hij in de EU heeft ingevoerd, moet alleen voor het ingevoerde gedeelte een risicobeoordeling worden uitgevoerd.
In bijlage II worden enkele voorbeelden gegeven van beschrijvingen van producten van marktdeelnemers.

9. BOSBOUWSECTOR

Toepasselijke wetgeving: ***EU-houtverordening - Artikel 2***

Dit artikel heeft uitsluitend betrekking op de naleving van de wet- en regelgeving inzake de uitvoer van hout en houtproducten in de landen waar het hout is gekapt. De vereiste houdt verband met de uitvoer uit het land waar het hout is gekapt en niet het land van waaruit het naar de EU wordt uitgevoerd. Als hout bijvoorbeeld vanuit land X naar land Y en vervolgens naar de Europese Unie is uitgevoerd, geldt de vereiste voor de uitvoer vanuit X, niet voor de uitvoer vanuit Y naar de EU.

De toepasselijke wetgeving omvat, maar is niet beperkt tot:
- verboden, quota en andere beperkingen met betrekking tot de uitvoer van houtproducten, bijvoorbeeld uitvoerverboden voor onbewerkte stamstukken of blokken, of ruw bewerkt hout;
- vereisten met betrekking tot uitvoercertificaten voor hout en houtproducten;
- officiële vergunningen die uitvoerders van hout en houtproducten mogelijk moeten aanvragen;
- betaling van belastingen en heffingen over uitgevoerde houtproducten.

10 A. BEHANDELING VAN HOUT EN HOUTPRODUCTEN DIE ONDER EEN CITES- OF FLEGT-VERGUNNING VALLEN

Toepasselijke wetgeving: ***EU-houtverordening - Artikel 3***

De verordening is van oordeel dat hout en houtproducten die onder Flegt-licenties of Cites-(overeenkomst inzake de internationale handel in bedreigde in het wild levende dier- en plantensoorten)certificaten vallen, volledig aan de eisen voldoen. Dit betekent dat:
a) marktdeelnemers die producten op de markt brengen die onder dergelijke documenten vallen, voor deze producten geen zorgvuldigheidsonderzoek hoeven uit te voeren; ze moeten alleen kunnen aantonen dat de producten onder de relevante documenten vallen; en
b) de bevoegde autoriteiten in de lidstaten dergelijke producten als legaal gekapt beschouwen, waardoor het risico van overtreding van de bepalingen van de verordening wordt voorkomen.

De reden hiervoor is dat de wettigheidscontroles - en bijgevolg het zorgvuldigheidsonderzoek - in het land van uitvoer van het hout zijn verricht, overeenkomstig de vrijwillige partnerschapsovereenkomsten

(Voluntary Partnership Agreement – VPA) tussen deze landen en de Europese Unie, en de desbetreffende houtproducten door de marktdeelnemers als risicovrij kunnen worden beschouwd.

10 B. BEHANDELING VAN NIET IN DE CITES-LIJST OPGENOMEN HOUTPRODUCTEN GEMAAKT VAN OP DE CITES-LIJST VOORKOMENDE HOUTSOORTEN

Toepasselijke wetgeving: ***EU-houtverordening - Artikel 3 en Verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad.***

Cites en de EU-regelgeving inzake de handel in wilde dieren en planten

Cites is een intergouvernementele overeenkomst die beoogt ervoor te zorgen dat de internationale handel in wilde dier- en plantensoorten hun voortbestaan niet bedreigt. Ze verleent verschillende maten van bescherming aan meer dan 30 000 dier- en plantensoorten. Cites werkt door de internationale handel in specimens van geselecteerde soorten aan bepaalde controles te onderwerpen. Deze omvatten een vergunningenstelsel dat goedkeuring vereist voor de invoer en (weder)uitvoer van de soorten die onder het Verdrag vallen.

Soorten die onder het Verdrag vallen, zijn opgenomen in een van drie bijlagen, afhankelijk van de mate van bescherming die nodig is volgens wetenschappelijke beoordelingen. Bijlage I omvat soorten die momenteel met uitsterven bedreigd zijn. Handel in specimens van deze soorten is alleen toegestaan in uitzonderlijke omstandigheden. Bijlage II omvat soorten die niet noodzakelijkerwijs op de korte termijn met uitsterven bedreigd zijn, maar waarin de handel moet worden gecontroleerd om te voorkomen dat „het gebruik onverenigbaar is met hun overleven". Bijlage III omvat soorten die beschermd zijn in ten minste één land dat de andere Cites-partijen om hulp heeft gevraagd bij het beheersen van hun handel.

In de EU wordt Cites uitgevoerd door middel van de verordeningen die gezamenlijk bekend zijn als de EU-regelgeving inzake de handel in wilde dieren en planten[9]. Verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad (de basisverordening) bevat de bepalingen voor het binnenbrengen in, de uitvoer en de wederuitvoer uit, en het verkeer binnen de EU van specimens[10] van in vier bijlagen (A-D) genoemde soorten. Verschillende wettelijke controles zijn van toepassing, afhankelijk van de bijlage waarin de soort is vermeld. Bepaalde bepalingen van de regelgeving inzake de handel in wilde dieren en planten gaan verder dan de door Cites vastgestelde bepalingen.

Het probleem

De bijlagen bij Cites en de bijlagen bij Verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad vermelden soms alleen bepaalde delen of afgeleide producten van een soort of alleen bepaalde populaties van een soort[11]. Een

[9] Momenteel zijn dit: Verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad inzake de bescherming van in het wild levende dier- en plantensoorten door controle op het desbetreffende handelsverkeer (de basisverordening, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EU) nr. 1320/2014 van de Commissie); Verordening (EG) nr. 865/2006 (laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EU) nr. 56/2015) tot vaststelling van nadere regels voor de uitvoering van Verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad (de uitvoeringsverordening); Uitvoeringsverordening (EU) nr. 792/2012 van de Commissie van 23 augustus 2012 (zoals gewijzigd bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 57/2015 van de Commissie) tot vaststelling van voorschriften voor het ontwerp van vergunningen, certificaten en andere documenten bedoeld in Verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad inzake de bescherming van in het wild levende dier- en plantensoorten door controle op het desbetreffende handelsverkeer en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 865/2006 (verordening inzake vergunningen) en Uitvoeringsverordening (EU) nr. 888/2014 tot instelling van een verbod op het binnenbrengen in de Unie van specimens van in het wild levende dier- en plantensoorten. Daarnaast is er een schorsingsverordening om het binnenbrengen in de EU van bepaalde soorten uit bepaalde landen te schorsen.

[10] Het begrip „specimen" heeft een specifieke betekenis. Het is gedefinieerd in artikel 2, onder t), van Verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad.

[11] Wanneer een soort in bijlage A, B of C is opgenomen, zijn ook alle delen en producten van die soort in dezelfde bijlage

artikel of product dat niet onder de bepalingen van Verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad valt (bijvoorbeeld als gevolg van een beperkte vermelding in de bijlagen), is niet gereguleerd door de EU-regelgeving inzake de handel in wilde dieren en planten. Artikel 3 van Verordening (EU) nr. 995/2010 is niet van toepassing op een dergelijk artikel, zodat het artikel niet automatisch zou worden beschouwd als legaal gekapt in het kader van de verordening.

De volgende tabel geeft twee concrete voorbeelden:

1) Bijlage B - Swietenia macrophylla (II) ***(Neotropische populaties, d.w.z. de populaties in Midden- en Zuid-Amerika en het Caribisch gebied)*** ***#6***	Voor deze soort worden momenteel alleen stamstukken, planken, fineerbladen en triplex vermeld in Verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad (bijlage B). Bovendien betreft het alleen de neotropische populaties en zijn bomen die bijvoorbeeld in Indonesië (op plantages) groeien daarvan uitgesloten. Het binnenbrengen in de EU van deze artikelen van deze populaties moet voldoen aan de bepalingen van Verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad.	Alleen stamstukken, planken, fineerbladen en triplex vallen onder Verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad en (als het binnenbrengen ervan in overeenstemming is met de verordening) zijn gedekt door het vermoeden van rechtsgeldigheid overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EU) nr. 995/2010. Alle andere van deze soort gemaakte producten worden niet gereguleerd in het kader van Verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad en vallen niet onder het vermoeden van rechtsgeldigheid overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EU) nr. 995/2010.
2) Bijlage B - Swietena-mahoni (II) ***#5***	Voor deze soort worden momenteel alleen stamstukken, planken en fineerbladen vermeld in Verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad (bijlage B). Het binnenbrengen in de EU van deze artikelen moet voldoen aan de bepalingen van Verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad.	Alleen stamstukken, planken en fineerbladen vallen onder Verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad en (indien de invoering ervan in overeenstemming is met de verordening) zijn gedekt door het vermoeden van rechtsgeldigheid overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EU) nr. 995/2010. Alle andere van deze soort gemaakte producten (met inbegrip van triplex) zijn niet gereguleerd in het kader van Verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad en vallen niet onder het vermoeden van rechtsgeldigheid overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EU) nr. 995/2010.

Conclusie

De marktdeelnemer moet bijzondere aandacht besteden aan de invoer van producten die zijn gereguleerd door de EU-houtverordening maar die **niet** zijn gereguleerd door de EU-regelgeving inzake de handel in wilde dieren en planten (bijvoorbeeld als gevolg van een beperkte vermelding

opgenomen, tenzij voor die soort door middel van een annotatie is aangegeven dat alleen specifieke delen en producten daarin zijn opgenomen. Voetnoot 12 van Verordening (EG) nr. 338/97 beschrijft het markeringssysteem met het symbool #.

in de relevante bijlagen bij Verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad). Er is geen vermoeden van rechtsgeldigheid voor de invoer van dergelijke producten onder de EU-houtverordening.

De marktdeelnemer moet voor deze daarom een zorgvuldigheidsonderzoek uitvoeren, net als voor de overige invoer. Bij twijfel moet hij contact opnemen met de betrokken administratieve instanties van Cites van de betrokken exporterende landen, waarvan de contactgegevens te vinden zijn op de Cites-website op http://www.cites.org/cms/index.php/component/cp.

De marktdeelnemer moet er rekening mee houden dat de bijlagen bij Verordening (EG) nr. 338/97 ten minste om de twee à drie jaar worden gewijzigd om de wijzigingen in de bijlagen I en II van Cites te weerspiegelen. In voorkomend geval vinden de wijzigingen van bijlage C bij Verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad (nieuwe vermelding of schrapping) plaats na wijzigingen van bijlage III van Cites (zoals meegedeeld aan de contracterende partijen door het Cites-secretariaat).

Hij moet zich er ook van bewust zijn dat sommige lidstaten strengere regels hanteren dan de regels in Verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad (zo kunnen ze bijvoorbeeld aanvullende vergunningen voor de invoer en handel in de in bijlage C of D vermelde soorten vereisen).

11. BEHANDELING VAN VERTEGENWOORDIGERS

Toepasselijke wetgeving: ***EU-houtverordening - Artikel 2, artikel 6, artikel 10***

A. Achtergrondinformatie

Een „vertegenwoordiger" werkt in de naam en voor rekening van een opdrachtgever aan een contract. In de houtindustrie kan een vertegenwoordiger optreden namens de leverancier of de afnemer. In alle gevallen zijn de leverancier en de afnemer de contractuele partners en is de vertegenwoordiger een tussenpersoon.

Sommige vertegenwoordigers zijn mogelijk niet in staat of niet bereid om bepaalde details van hun contacten of toeleveringsketens te delen met de importeur, vaak om commerciële redenen. Dit kan tot gevolg hebben dat de importeurs geen toegang hebben tot de basisinformatie die zij nodig hebben om aan de zorgvuldigheidseisen te voldoen, zoals vereist voor de marktdeelnemers krachtens de EU-houtverordening.

Vertegenwoordigers kunnen gevestigd zijn in een ander land dan dat van de importeur.

B. Richtsnoeren

Vertegenwoordigers en zorgvuldigheid

De zorgvuldigheidseisen voor marktdeelnemers blijven hetzelfde, ongeacht of ze gebruikmaken van een vertegenwoordiger. Als een vertegenwoordiger die hout aan een marktdeelnemer levert niet in staat of niet bereid is om de informatie te verstrekken die de marktdeelnemer nodig heeft om te voldoen aan de zorgvuldigheidseisen, moet de marktdeelnemer zijn toevoerlijnen veranderen om dit wel te kunnen doen.

Vertegenwoordigers en marktdeelnemers in verschillende landen

De betrokkenheid van een vertegenwoordiger heeft geen invloed op de verantwoordelijkheid van de bevoegde autoriteiten om controles op marktdeelnemers uit te voeren. De marktdeelnemer moet nog steeds worden gecontroleerd door de bevoegde autoriteit van het land waar het hout op de markt wordt gebracht. Indien een marktdeelnemer hout krijgt toegeleverd via een vertegenwoordiger die in een ander land gevestigd is, kan de bevoegde autoriteit die verantwoordelijk is voor de controle op de

marktdeelnemer willen samenwerken met de bevoegde autoriteit of andere instanties in het land waar de vertegenwoordiger gevestigd is of elders.

12. BEHANDELING VAN TOEZICHTHOUDENDE ORGANISATIES

Toepasselijke wetgeving: ***EU-houtverordening - Artikel 8 en gedelegeerde Verordening (EU) nr. 363/2012 van de Commissie - Artikel 8 en Uitvoeringsverordening (EU) nr. 607/2012 van de Commissie - Artikel 6***

1. Communicatie en coördinatie tussen de toezichthoudende organisaties en de bevoegde autoriteiten

A. Achtergrondinformatie

Effectieve communicatie tussen toezichthoudende organisaties en bevoegde autoriteiten kan het werk van beide verbeteren. Als de bevoegde autoriteit weet welke marktdeelnemers toezichthoudende organisaties gebruiken, kan zij daarmee rekening houden in haar op risico gebaseerde planning, bijvoorbeeld door minder bezoeken aan deze marktdeelnemers te maken. Dit is gunstig voor de bevoegde autoriteiten, marktdeelnemers en toezichthoudende organisaties.

Evenzo geldt dat als de bevoegde autoriteit weet welke marktdeelnemers nalaten het door een toezichthoudende organisatie verstrekte stelsel van zorgvuldigheidseisen naar behoren te gebruiken, zij daarmee rekening kan houden, bijvoorbeeld door het aantal bezoeken aan deze marktdeelnemers te verhogen. Dit is gunstig voor de bevoegde autoriteit. Merk op dat toezichthoudende organisaties verplicht zijn om deze informatie te delen met bevoegde autoriteiten krachtens artikel 8, lid 1, onder c), van Verordening (EU) nr. 995/2010.

Elk eventueel door een toezichthoudende organisatie geconstateerd specifiek bewijs van onwettigheid kan onmiddellijk worden gebruikt door de bevoegde autoriteiten in alle lidstaten.

B. Richtsnoeren

Toezichthoudende organisaties worden aangemoedigd om de jaarverslagen van hun klanten, met de details van de geldigheid en duur van contracten, te delen met de bevoegde autoriteiten in de lidstaten waar ze diensten verlenen.

2. Belangenconflicten

A. Achtergrondinformatie

De EU-houtverordening en de bijbehorende verordeningen refereren aan belangenconflicten en bepalen dat systemen moeten worden opgezet om deze te voorkomen.

Belangenconflicten ontstaan uit een situatie waarin een persoon privébelangen of andere ondergeschikte belangen heeft die de onpartijdige en objectieve uitvoering van zijn taken kunnen of lijken te beïnvloeden (gebaseerd op de Aanbeveling van de Raad van Europa nr. R (2000)10E)

B. Richtsnoeren

Om belangenconflicten te voorkomen, moet de toezichthoudende organisatie de volgende procedures implementeren en regelmatig bijwerken:

- schriftelijke procedures overeenkomstig een contractuele verplichting voor alle medewerkers om alle mogelijke en daadwerkelijke belangenconflicten schriftelijk te onthullen;

- schriftelijke procedures over hoe te reageren op door derden geuite bezwaren over mogelijke belangenconflicten;
- schriftelijke procedures voor het bepalen van tijdige en passende antwoorden op mogelijke belangenconflicten om ervoor te zorgen dat ze geen invloed hebben noch beschouwd worden als invloed te hebben op beslissingen van de toezichthoudende organisatie;
- schriftelijke procedures voor het documenteren van alle mogelijke belangenconflicten en de maatregelen die zijn genomen om deze op te heffen.

3. Het gebruik van „bewijzen van zorgvuldigheid" in derde landen

A. Achtergrondinformatie

Als onderdeel van de zorgvuldigheidseisen worden sommige marktdeelnemers gepresenteerd met certificaten die zijn afgegeven door niet-EU-zustermaatschappijen van toezichthoudende organisaties. In sommige gevallen lijken de marktdeelnemers te zijn geïnformeerd dat deze certificaten hen ontslaan van de verplichting om aan de zorgvuldigheidseisen te voldoen. De wetgeving gaat niet expliciet in op het behandelen van dergelijke certificaten.

B. Richtsnoeren

Het ontvangen van een dergelijk certificaat ontslaat een marktdeelnemer niet van de verplichting om te voldoen aan de zorgvuldigheidseisen overeenkomstig artikel 6 van de EU-houtverordening. Als een toezichthoudende organisatie of haar niet-EU-zustermaatschappij een dergelijk certificaat afgeeft, moet ze vermelden dat ze de marktdeelnemer niet ontslaat van de naleving van de zorgvuldigheidseisen.

Een certificaat kan echter wel worden gebruikt als onderdeel van een stelsel van zorgvuldigheidseisen, vergelijkbaar met andere documenten die de naleving aantonen (bv. certificaten van het systeem ter controle van de wettigheid). In dit geval moet de marktdeelnemer precies vaststellen wat het certificaat verklaart en met welke frequentie de controles in het kader van hun zorgvuldigheid worden uitgevoerd. Ook moet hij een aanspreekpunt hebben bij het bedrijf dat de controles uitvoert, in het geval van verdere vragen of een behoefte om de geldigheid van de certificaten te controleren.

4. Controles op toezichthoudende organisaties die diensten verlenen in een lidstaat waar zij geen kantoor hebben

A. Achtergrondinformatie

Diverse toezichthoudende organisaties verlenen diensten aan marktdeelnemers in alle lidstaten, hoewel ze niet in alle lidstaten een kantoor hebben. Dit roept de vraag op of de bevoegde autoriteit controles op toezichthoudende organisaties moet uitvoeren in alle lidstaten of alleen in de lidstaten waar de toezichthoudende organisatie een kantoor heeft.

B. Richtsnoeren

Artikel 8, lid 4, van de EU-houtverordening bepaalt dat „de bevoegde autoriteiten op gezette tijden controles uitvoeren" op „de toezichthoudende organisaties die binnen het rechtsgebied van de bevoegde autoriteiten werkzaam zijn...". „Werkzaam" moet hier worden opgevat in de zin van artikel 8, lid 1, van de EU-houtverordening, waaronder: „marktdeelnemers het recht verlenen gebruik te maken van [het stelsel van zorgvuldigheidseisen van de toezichthoudende organisatie] en „toe te zien" op het correcte gebruik van haar [stelsel van zorgvuldigheidseisen] ... door dergelijke marktdeelnemers".

Als een toezichthoudende organisatie binnen het rechtsgebied van een bevoegde autoriteit diensten verleent aan marktdeelnemers moet de bevoegde autoriteit ten minste om de twee jaar controles uitvoeren

op deze toezichthoudende organisatie. Als een toezichthoudende organisatie momenteel geen diensten verleent aan marktdeelnemers binnen het rechtsgebied van een bevoegde autoriteit hoeft de bevoegde autoriteit geen controles uit te voeren op de toezichthoudende organisatie.

Toezichthoudende organisaties moeten er rekening mee houden dat zij desgevraagd medewerkers en informatie ter beschikking moeten stellen aan bevoegde autoriteiten van lidstaten die controles op hen willen uitvoeren, zelfs als zij geen kantoor in die lidstaat hebben. De bevoegde autoriteit zal niet naar de toezichthoudende organisatie reizen.

Wel moet de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar een toezichthoudende organisatie haar hoofdkantoor heeft ten minste om de twee jaar controles op de toezichthoudende organisatie uitvoeren. Het hoofdkantoor is het adres vermeld op de website van de Commissie.
De bevoegde autoriteiten worden aangemoedigd om hun bevindingen met elkaar te delen.

5. Controles van bevoegde autoriteiten op marktdeelnemers die toezichthoudende organisaties gebruiken

A. Achtergrondinformatie

Artikel 8, lid 1, onder b), van Verordening nr. 995/2010 stelt dat een toezichthoudende organisatie moet „toezien op het correcte gebruik van haar stelsel van zorgvuldigheidseisen” door marktdeelnemers. Bevoegde autoriteiten moeten controles uitvoeren op alle marktdeelnemers, met inbegrip van degenen die de stelsels van zorgvuldigheidseisen van toezichthoudende organisaties gebruiken.

B. Richtsnoeren

Bevoegde autoriteiten moeten marktdeelnemers die stelsels van zorgvuldigheidseisen van toezichthoudende organisatie gebruiken, opnemen in hun op risico's gebaseerde planning. Ze kunnen ervoor kiezen om tijdens dit proces specifiek het gebruik van toezichthoudende organisaties in aanmerking te nemen, bijvoorbeeld door marktdeelnemers die naar tevredenheid gecontroleerde stelsels van zorgvuldigheidseisen van toezichthoudende organisaties gebruiken als een lager risico te beschouwen.

BIJLAGE I

ENKELE PRAKTIJKVOORBEELDEN VAN „OP DE MARKT BRENGEN”

De onderstaande scenario's hebben betrekking op gevallen waarin een bedrijf/individu op grond van de EU-houtverordening als marktdeelnemer wordt beschouwd.

Scenario 1

Producent C koopt papier in een buiten de EU gelegen derde land en voert dit in een van de lidstaten van de EU in, waar hij het papier gebruikt om schriften te produceren. Vervolgens verkoopt hij deze schriften aan detailhandelaar D in een andere EU-lidstaat. Het product schriften valt onder de bijlage van de EU-houtverordening.

► Producent C wordt marktdeelnemer wanneer hij het papier voor gebruik in zijn eigen bedrijf invoert.

Scenario 2

Detailhandelaar G koopt kasregisterrollen in een buiten de EU gelegen derde land en voert deze in in de EU, waar hij de rollen in zijn winkels gebruikt.

► Detailhandelaar G wordt marktdeelnemer wanneer hij de kasregisterrollen in de EU invoert voor gebruik in zijn eigen bedrijf.

Scenario 3

Een in de EU gevestigde producent C koopt kraftpapier met een coating rechtstreeks bij een producent in een derde land, voert dit in in de EU en gebruikt het om er producten in te verpakken die vervolgens op de interne markt worden verkocht.

► Producent C wordt marktdeelnemer wanneer hij het kraftpapier invoert in de EU voor gebruik in zijn eigen bedrijf en, hoewel het alleen wordt gebruikt als verpakkingsmiddel, het kraftpapier is geïmporteerd als een zelfstandig product.

[Scenario's 4, 5 en 6 hebben betrekking op de aankoop van hout en houtproducten door entiteiten in de EU bij entiteiten buiten de EU, onder licht uiteenlopende omstandigheden, die onderaan elk scenario worden toegelicht.]

Scenario 4

Een in de EU gevestigde houthandelaar H koopt online een partij spaanplaat bij een leverancier die buiten de EU is gevestigd. Krachtens de overeenkomst vindt de eigendomsoverdracht aan houthandelaar H onmiddellijk plaats, hoewel de partij spaanplaat zich nog buiten de EU bevindt. De partij wordt vervoerd naar een EU-lidstaat en ingeklaard door expediteur J, die de partij vervolgens aflevert bij houthandelaar H. Houthandelaar H verkoopt de partij vervolgens aan aannemer K.

► Houthandelaar H wordt marktdeelnemer wanneer zijn expediteur J de partij spaanplaat invoert in de EU voor distributie of gebruik in het bedrijf van H. Expediteur J treedt louter op als vertegenwoordiger en vervoert goederen namens houthandelaar H.

[In dit scenario wordt de eigendom van een entiteit buiten de EU op een entiteit binnen de EU overgedragen, voordat het product fysiek de EU binnenkomt.]

Scenario 5

Een in de EU gevestigde houthandelaar H koopt online een partij spaanplaat bij leverancier L, die buiten

de EU is gevestigd. Krachtens de overeenkomst vindt de eigendomsoverdracht pas plaats bij aflevering op het terrein van houthandelaar H in het Verenigd Koninkrijk. Expediteur J voert de partij voor rekening van leverancier L in in de EU en levert deze af op het terrein van houthandelaar H.

► Houthandelaar H wordt marktdeelnemer wanneer expediteur J van leverancier L de partij spaanplaat invoert in de EU voor distributie of gebruik in het bedrijf van H.

[In dit scenario wordt de eigendom van de entiteit buiten de EU pas op de entiteit binnen de EU overgedragen, nadat het product fysiek de EU is binnengekomen.]

Scenario 6

Een buiten de EU gevestigde leverancier L voert een lading hout of houtproducten in in de EU en gaat vervolgens op zoek naar een koper. Houthandelaar H koopt het hout of de houtproducten van L, zodra de lading fysiek de EU is binnengekomen en in het vrije verkeer is gebracht door leverancier L, en houthandelaar H gebruikt de producten vervolgens in zijn bedrijf.

► Leverancier L wordt marktdeelnemer wanneer hij de producten in de EU invoert voor distributie via zijn eigen bedrijf. Houthandelaar H is een handelaar.

[In dit scenario wordt de eigendom van de entiteit buiten de EU pas op de entiteit binnen de EU overgedragen, nadat het product fysiek de EU is binnengekomen; voor die tijd is er geen sprake van een overeenkomst.]

Scenario 7

Een in de EU gevestigde detailhandelaar M voert houtproducten in in de EU en verkoopt deze rechtstreeks aan niet-commerciële afnemers via zijn winkel.

► Detailhandelaar M wordt marktdeelnemer wanneer hij de houtproducten invoert in de EU voor distributie via zijn eigen bedrijf.

Scenario 8

Energiebedrijf E koopt houtspaanders rechtstreeks in een buiten de EU gelegen land en voert deze in in de EU, waar het bedrijf de houtspaanders gebruikt voor de productie van energie die het vervolgens verkoopt aan het nationale elektriciteitsnet van een lidstaat. Hoewel de houtspaanders binnen het toepassingsgebied van de EU-houtverordening vallen, geldt dat niet voor het eindproduct (energie) dat door het bedrijf wordt verkocht.

► Energiebedrijf E wordt marktdeelnemer wanneer het de houtspaanders in de EU invoert voor gebruik in het eigen bedrijf.

Scenario 9

Houthandelaar F koopt houtspaanders rechtstreeks in een buiten de EU gelegen land en voert deze in in de EU, waar hij deze verkoopt aan energiebedrijf E. Energiebedrijf E gebruikt deze houtspaanders vervolgens in de EU voor de productie van energie, die het bedrijf verkoopt aan het nationale elektriciteitsnet van een lidstaat.

► Houthandelaar F wordt marktdeelnemer wanneer hij de houtspaanders in de EU invoert voor distributie via zijn eigen bedrijf.

[Scenario's 10 en 10a benadrukken het feit dat staande bomen niet onder het toepassingsgebied van de verordening vallen. Afhankelijk van de gedetailleerde contractuele afspraken, kan de „marktdeelnemer" ofwel de boseigenaar zijn of het bedrijf dat het recht heeft om hout te kappen voor distributie of gebruik via zijn eigen bedrijf]

Scenario 10

Boseigenaar Z velt de bomen op zijn eigen land en verkoopt het hout aan klanten of verwerkt het in zijn zagerij.

► Boseigenaar Z wordt marktdeelnemer wanneer hij het hout kapt voor distributie of gebruik via zijn eigen bedrijf.

Scenario 10a

Boseigenaar Z verkoopt aan bedrijf A het recht om op het terrein van Z staande bomen te kappen voor distributie of gebruik via het eigen bedrijf van A.

► Bedrijf A wordt marktdeelnemer wanneer hij het hout kapt voor distributie of gebruik via zijn eigen bedrijf.

BIJLAGE II

VOORBEELDEN VAN INFORMATIE OVER SAMENGESTELDE PRODUCTEN

Productcategorie	Plat verpakte keukeninrichting					**Is op de markt brengen mogelijk?**
Periode	april 2011 – december 2012					
Hoeveelheid	3 200 eenheden					
Onderdeel	**Beschrijving**	**Soort**	**Land/regio waar het hout is gekapt**	**Kapconcessie**	**Bewijs van wettigheid**	
Kern	Middel-dichte houtvezelplaat	Gemengde naaldbomen: vooral Schotse spar (*Pinus sylvestris*) gewone spar (*Picea abies*),	Meer dan één EU-lidstaat	Meerdere	Eerder op de markt gebracht - niet vereist	**Niet van toepassing**
			Derde tropisch ontwikkelend land	Meerdere	Eigen wettigheidscontroles en traceerbaarhei	**Ja (indien goed gemotiveerd vertrouwen)**
Oppervlak	Papiercoating met imitatie houtprint, ingevoerd van buiten de EU	Onbekend	Onbekend	Onbekend	Geen	**Nee**

Productcategorie	Volledig gedemonteerd kantoormeubilair					**Is op de markt brengen mogelijk?**
Periode	januari 2011 – juni 2011					
Hoeveelheid	1 500 eenheden					
Onderdeel	**Beschrijving**	**Soort**	**Land/regio waar het hout**	**Kapconcessie**	**Bewijs van wettigheid**	
Kern	spaanplaat	Sitkaspar	EU-lidstaat	Meerdere	Eerder op de markt gebracht - niet vereist	Niet van toepassing
Voor- en achterkant	0,5 mm fineer	Gewone beuk (*Fagus sylvatica*)	EU-lidstaat	Particuliere boseigenaren	Eerder op de markt gebracht - niet vereist	**Niet van toepassing**

Productcategorie	Houtspaanders					**Is op de markt brengen mogelijk?**
Periode	januari 2012 – december 2012					
Hoeveelheid	10 000 ton					
Onderdeel	**Beschrijving**	**Soort**	**Land/regio waar het hout**	**Kapconcessie**	**Bewijs van wettigheid**	

	Van de zaagmolen spint/kapafval van staande bomen gekocht van	Gemengde sparren, pijnbomen en beuk	EU-lidstaat	Meerdere particuliere boseigenaren	Regeneratieplannen van vooruitblikkende eigenaren	**Niet van toepassing**
	Van de zaagmolen spint/kapafval van stamstukken gekocht langs	Gemengde sparren, pijnbomen en beuk	EU-lidstaat	Meerdere particuliere boseigenaren	Eerder op de markt gebracht - niet vereist	**Niet van toepassing**

Productcategorie	Schrijfpapier (90 g/m^2) uit Indonesië					**Is op de markt brengen mogelijk?**
Periode	april 2012 – maart 2013					
Hoeveelheid	1 200 ton					
Onderdeel	**Beschrijving**	**Soort**	**Land/regio waar het hout**	**Kapconcessie**	**Bewijs van wettigheid**	
	Kortvezelige pulp	*Acacia mangium*	Derde tropisch ontwikkelend land, bepaalde provincie	Industriële bosaanplant concessie XXX	Wettigheidscertificaat	**Ja (indien goed gemotiveerd vertrouwen)**
	Kortvezelige pulp	Gemengd tropisch hardhout	Derde tropisch ontwikkelend land, bepaalde provincie	Natuurlijk secundair bos opgekapt voor aanplanting voor houtpulp en oliepalmpla	Geen gegevens verstrekt	**Nee**
	Langvezelige pulp	*Pinus radiata*	Derde gematigd land	Bosaanplantingen	Bewakingsketencertificaat	**Ja (indien goed gemotiveerd**

Productcategorie	12 mm triplex					**Is op de markt brengen mogelijk?**
Periode	april 2012 – maart 2013					
Hoeveelheid	8 500 m^3					
Onderdeel	**Beschrijving**	**Soort**	**Land/regio waar het hout is**	**Kapconcessie**	**Bewijs van wettigheid**	
Voor- en achterkant	Fineer	Bitangor (*Calophyllum* spp.)	Derde tropisch ontwikkelend land, bepaalde provincie	YYY concessie	Overheidsagent uitvoerbewijs	**Ja (indien goed gemotiveerd vertrouwen)**

Kern	Fineer	Populier (*Populus* spp.)	Derde tropisch ontwikkelend land	Bedrijf bosbezit, niet nader	Geen gegevens verstrekt	**Nee**

Productcategorie	Kunstdrukarton uit China					**Is op de markt brengen mogelijk?**
Periode						
Hoeveelheid	500 ton					
Onderdeel	**Beschrijving**	**Soort**	**Land/regio waar het hout is**	**Kapconcessie**	**Bewijs van wettigheid**	
	Noordelijke gebleekte kraftpulp (NBKP), zachthout	Westerse hemlock (*Tsuga heterophylla*), Douglas spar (*Pseudotsuga menziesii*), reuzenlevensboom (*Thuja plicata*), Witte spar (*Picea glauca*), lodgepole -pijn (*Pinus contorta*)	Derde arctisch land	Industriële concessie voor bosbezit bestemd voor houtproductie	Geclassificerd „niet-controversieel” onder certificeringsrichtlijnen	**Ja (indien goed gemotiveerd vertrouwen)**
	Laubholz gebleekte kraftpulp (LBKP), hardhout	Populier (*Populus* spp.)	Derde arctisch land	Industriële concessie voor bosbezit bestemd voor	Geclassificerd „niet-controversieel” onder certificeringsrichtlijnen	**Ja (indien goed gemotiveerd vertrouwen)**
	Mechanische pulp	Populier (*Populus tremuloides*, *Populus balsamifera*), Witte spar (*Picea glauca*), struikden (*Pinus banksiana*)	Derde arctisch land	Meerdere particuliere boseigenaren	Niet-controversieel wettigheidscertificaat	**Ja (indien goed gemotiveerd vertrouwen)**